

434, 702

1. Հոգնած հոգիս հանգիստ
գտավ
Կեսօրվա խիստ տոթին,
Խնձորենու տակ երբ մտավ
Սարոնի պարտեզում:
Մեղմիկ զեփյուռն երբ
փայփայեց
Տոթակեզ իմ երես,
Քաղցր մրմունջով օրոր երգեց,
Քնեցի այնտեղ ես:

Սարոնի պարտեզում,
Այն երկնային վայրում,
Ուր ծաղիկներն սեր են
բուրում,
Սարոնի պարտեզում:

2. Հոգուս տիրեց մի խինդ շատ
մեծ
Պայծառ այն իրիկուն,
Երբ Նա սիրող բազուկն հպեց
Իմ թշվառ, խեղճ հոգուն:
Տեղի տվեց այնժամ խավարն
Սուրբ, կենաց պարզ լույսին,
Երբ բոցավառ իր աչքերից
Հույս, լույս ինձ ցոլացին:

3. Մինչ ծախ ձեռքն էր գլխիս
տակին,
Աջով Նա ինձ գրկեց,

Եվ բաբախեց սիրո հոգին,
Երբ կրծքին ինձ սեղմեց:
Նա ինձ, ինչպես կնիք անջինջ,
Դրոշմեց իր Հոր սրտին,
Ուր սիրալիր բազկաց մեջ ջինջ
Շնչեմ իր սերն անգին:

4. Երբ Նա կյանքն ինձ բաշխեց,
շատ մեծ
Շնորհք, սեր թանկագին,
Զղջման արցունք, ճ, շատ հեղեց
Վշտացյալ իմ հոգին:
Երբ Սուրբ սիրով Փրկիչը իմ
Շոյեց ինձ քնքշորեն,
Սիրուն լինել հավատարիմ
Խոսք տվի մեղմորեն: